

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Nyomda és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-utca 60. szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 K., fél évre 10 K., negyedévre 5 K.

Egyes szám ára 8 f. és kapható:
a kiadóhivatalban, Beles J. üzletében (Bolonya) és a Glass- és
Wächter-féle hírlapárudákban.

Felelős szerkesztő:
Dr. VAJNA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség:
KAPU-UTCA 60. SZÁM.

Értekezhetni:
d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.
Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmondsor vagy annak helye 1-szeri hirdetésnek
24 fillér, 3 hasábos garmondsor 16 fillér. Többszöri hirdetésnél kedvezmény.

Nyilttér sora 30 fillér.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Válság-hirek.

Brassó, jun. 12.

(Dsk) Mint minden bizonytalan helyzet alkalmából, úgy a kiegyezésnek nagy horderejű s köztudat szerint nagyon nehezen megoldható kérdéseinek megvitatása s kialakulása közben is fölmerülnek a legképtelenebb válság-hirek.

Odaát „buktatják” Széll Kálmánt s innen hangok emelkednek, hogy Körbernek mennie kell. Hogy a Körber dolgában mi igaz, azt nem tudjuk, — de hogy a Széll Kálmán positiójára vonatkozó hírekben mi nem igaz, azt igen.

Jól értesült helyről kapta a közvélemény a megnyugtatót, hogy Széll kormánya szilárdabban áll, mint valaha, úgy felső bizalom tekintetében, mint azon alap-elv következetességében, hogy magát s általa országát lefőzetni nem enged.

Maga a korona kifejezte azt, hogy a miniszterelnökök és kormányaik meg egyezése tekintetében nincsenek aggodalmak, de a parlamentekben fog megrekedni a kiegyezés.

Nos hát nyilvánvaló, hogy tiszteséges kiegyezést a mi magyar parla-

mentünk elfogad, de az osztrák parlament (?) nem.

Mert azt a saját szétroncsoltsága mellett nagyjában szípolozási szándék is vezérli s így bizonyos, hogy a kiegyezés ügye, mely a mult napokban látszólag kissé jobban állott, most már ismét rosszabbra fordult. Oly beszéd, minő a Körberé volt a bécsi főrendek házában, melyben Ausztria miniszterelnöke most már a saját személyében üzeni meg a háborút a magyar kormánynak, nem más, mint a végső eszköz előszedése oly helyzet létrehozására, melyben Széll Kálmán kényszerítve legyen, vagy megadni magát, vagy leköszönni.

Az osztrák sajtó, mely pár héttel ezelőtt merészen fujta a harci riadót Magyarország ellen, most újból ferdtésektől s gyanúsításoktól duzzadó cikkekkkel támad ellenünk. E támadásokkal foglalkozni valóban nem érdemes, a mit azonban tudomásul kell vennünk, az az alaphang, mely ebből a zűrzavaros lármából felénk hangzik: az igazságosságnak és méltányosságnak az a teljes hiánya, mely jóformán kizárja a megegyezést. Az osztrák közvéleményből az igazságérzetet rendszeresen és mesterségesen kioltották, vele megsemmisítették az erkölcsi alapot,

mely nélkül a több tekintetnél fogva fontos közgazdasági szövetség fenn nem állhat.

Az osztrák izgatások oda juttatták a dolgokat, hogy most már a közgazdaság gyakorlati tényezői is komolyan kezdenek számolni a vámügyi szétválás eshetőségével s mivel ily átalakulás bizonyos átmeneti rázkódások nélkül nem képzelhető, természetes, hogy a tőzsdék kedvezőtlenül ítélték meg a kiegyezési ügy fenyegető meghiusulását, úgy hogy Körber legutóbbi beszéde jóformán lerombolta azt a kedvező hatást, melyet a délafrikai béke helyreállításától vártak.

Példa erre, hogy politikai pártkülönbség nélkül kezdenek a vámterületi egység ellen akcióba lépni az arra hivatott elemek.

Nem akar ez sem ijesztés, sem retorsió lenni kifelé, — ámde jogos önvédelem belülről.

Jó lesz hát, ha oda át is gyöngédebb hurokat kezdenek pengetni.

Brassó, jun. 12.

Gróf Wickenburg mandátuma. Szászrégenből azt jelentik a Pol. Ert.-nek, hogy báró Kemény Akost, a szászrégeni kerület országgyűlési képviselőjét legközelebb kinevezik Kisküküllőmegye főispánjává. A megüresedett kerületben

A „Brassói Lapok” tárczája.

Ó jó.

— A „Brassói Lapok” eredeti tárczája. —
Írta: MIGRAY JÓZSEF.

(Vége.)

Mi más volt Dúczos. Éppen az ellenkezője. Maróthi tele volt a nők iránti szkepticizmussal, ő pedig imádatlalt tudott szeretni. Magas homlokán, sugárzó barna szemeiben ott ült a rajongás, az idealizmus minden jelével; és irtózott a vásárolt hústól, neki forró szív kellett, mint a milyen az övé.

Egy nati asszonyféle jött velük szemben. Olyan volt, mint egy törékeny porcellán bábú; homlokára odatapadt a nedves haj, melyet az esernyővel nem tudott eléggé megvédeni a havas eső ellen. De annál szebbnek látszott az a barna fej, azokkal a nagy kékes-szürke szemekkel, melyek mindenkire kaczerán tekintettek. Amugy is szűkre szabott szoknyáját jobb kezével csabosan fogta fel és apró lábcskáját mintha mutogatni akarta volna úgy lépdelt gyors ütemben. Sietett.

Dúczos elfordult. Ismét a kirakatókat nézte, látszólagos érdeklődéssel. Maróthi, mint afele szerelemre éhes ember, ki nek lelkéhez azonban már hozzáférközött a

blazirság, a lány után nézett. Hm! Elég csinos — mondta fogai között — azután így szólt Dúczoshoz:

— Látod, ez a baba is kapható; ne légy bolond, ha pénzed van. Vásárolj és kapsz szerelmet fulladásig.

Dúczos egy pillantást vetett a lány után, aztán belekapaszkodott barátja karjába s szóltanul indultak a kis koresma felé, de a keserűség, melylyel nap-nap után betelt Dúczos lelke utat tört magának. A szerelmükben csalódott emberek komoly színezetű érzélgősségével panaszkodni kezdett.

— Ugy-e jól láttad? Ő volt. Rég ismerem. Gyermekkori játszótársam volt. Évekig nem láttam s mikor újra találkoztam vele, elmaradtam tőletek: szerelmes lettem bele. Szegény lány volt, ki akartam emelni a bűn fertőjéből, mely jobbról-balról környezte. Az apja él-e még, vagy meghalt már, ma sem tudom, de nevelő-apja a legközönségesebb asztalos-legények közül egy: iszik, mint a többi, a kiknek életprinczipuma a pálinka. Az anyja jólelkű asszonynak látszott. Sokat szenvedett férje mellett. A lánya mint csalódásának emléke állt előtte. Felejteti nem tudott a durva ember közelében és hogy más sorsot érdemelt volna, azt maga is érezte. A ki a nyomoruság iskolájába

járt, az tudja csak, hogy ott mit tanul az ember. Ott lesz az egyikből pénzre éhes haramia, a másikkól pedig örökké tűzben égő gyűlölet, ki minden perczben kész a rombolásra. Nagyon kevesen tanulnak meg tünni. A lány, ki oly sokat biztatott, míg én távol voltam és törtem érte magamat, férjhez ment. Férjétől egy fél esztendő múlva elvált. Valami mérnök féle volt az ügyefogyott s egy barátja, ki több csillagást ígért az asszonynak elcsalta tőle és most annak a szeretője... De én most is szeretem... Erre szokott járni a szeretőjéhez és ilyenkor én is erre járok, hogy lássam...

— Hagyd a fenébe, nem érdemli meg egy ilyen féreg, hogy utána keseregj, hisz...

Még be sem fejezhette, a mit mondani akart. Dúczos kirántotta karját barátja karjából és színéből kikelve rivalt rá:

— Meg ne sértsd még egyszer, mert én szeretem most is; az az asszony nem bűnös. Hogy a pénzt szereti s a fényt, a pompát, mint a többi, annak nem ő az oka, hanem ti mindnyájan, kik nem szívet és szeretetet adtok az asszonyoknak, hanem pénzt... pénzt... Érted: ő jó...

BÁMULATOS OLCSÓN

gyorsan, jól és szakemberen javíttatnak varrógépek és kerékpárok

saját nagy mechanikai műhelyemben.

Allright kerékpárok főraktára.

Bel- és külföldi legjobb varrógépek gyári főraktára.

Villamos csengetyűk, telefonok berendezését és javítását is elvállalom. Nagy választék varrógép és kerékpár alkatrészekben.

Molnar Gyula

Brassó, Kapu-utca 51. szám.

azután gr. Wickenburg Márk kereskedelemügyi államtitkár léptetné fel.

Ujabb póthitel. Lukács László pénzügyminiszter törvényjavaslatot nyújtott be a Házban az 1899. évi közösügyi zárószámadásra alapított végleges leszámlolás szerint Magyarország terhére mutatózó, továbbá az 1897., 1900. és 1901. évi közösügyi kiadásokra Magyarország által pótlólag fizetendő összegekről. Az ily czímen kért póthitel összege 7,022.420 korona, ami a pénztári készletekből fedezendő.

Világkrónika.

Brassó, jun. 12.

Az új franczia kormány programjában Combes elmondja, hogy az általános szavazati jog helyeselte a lépett kormány magatartását és erősebb többséget küldött a parlamentbe. A nyilatkozatában hangsúlyozza, hogy a legnagyobb energiával küzdeni fog ama kísérletek ellen, melyek arra irányulnak, hogy a hadsereget egyetlen és nemes missziójától elvonják. A hadsereget távol fogják tartani a politikától és meg fogjuk akadályozni, hogy bűnös sugalmazásokra hallgasson. A kormány arra fog törekedni, hogy intézkedései ne maradjanak üres szavak, hogy továbbá eltörölje az 1850-iki közigazgatási törvényt és visszaadja az államnak azokat a jogokat és garanciákat, melyekre feltétlenül szüksége van.

Krüger levétette utrechti villájáról, melyben ezidő szerint lakik, a transváli oranjei lobogót és így látszólag elismerte Anglia szuverénitását a köztársaságok felett. Most szinte bizonyos, hogy Krüger nem tér vissza Délafrikába. A volt elnök a világ minden részéből tömegesen kapja a részvétlíviratokat. Egyelőre Utrechtben marad.

Kavarodás.*)

Brassó, jun. 12.

V.

„A mostani képviselőház felirati vitája alkalmából is egyik bécsi lapban a szász képviselők egyike közzétette az ő különleges feliratukat a koronához, a bécsi lapokból aztán a brassói és szebeni szász lapok leközltek. Hát hazafias eljárás ez? Szabad tehát a magyar nemzetet rágalmozni, de nekünk nem szabad védekezni és időnként reámutatni, hogy honnan fúj a szél? Nem kiáltotta-e egyik ülésen Korodi-Lutz, hogy ha nem beszélhet, majd írni fog? Történhetik ilyesmi bárhol a világon? S a fenyegető hóst nem türik-e meg még ma is a képviselőházban? Hát nem vétkesek türelem ez? Schwicker képviselő ur bátran veti oda: tessék bizonyítani, mintha bizonyításra szorúlna a tűz, mely már ég a délvidékeken s melyet nap-nap után tárgyal a sajtó és mindenki lát. A Miletics-féle üzelmek is sokáig folytak, mindenki beszélt azokról, amíg az agitátor lépre került. Miletics üzelmeit se lehetett egy ideig okmányokkal bizonyítani, de nem is kellett, mert tudta mindenki, beszéltek azokról, míg végre kiesordult a pohár. Ami a több száz bácskai sváb család letelepítését a szászok közé illeti, erről a képviselő ur hallgat, tehát nem csáfolja. Schwicker képviselő ur egvéni becsületét és családját nevével nem érintettük azzal, hogy nyugdíját említettük, mert ezzel csak jelezni akartuk azt a kiáltó ellentétet, hogy valaki képes azt az államot német lapokban beszélni, melyet szolgált, melynek kenyerén él s mely vád nemcsak rája vonatkozott, hanem mindazokra, akik az állam jóvoltát élvezik — hála nélkül. A rossz megyei adminisztráció, az adóhátralékok fölszaporodása még nem ok a magyar nemzet elleni támadásokra,

*) Folytatása annak a válasznak, amelyet a „Budapesti Napló“ Schwicker Henrik nyilatkozatára adott, s a melynek első felét tegnap közöltük.

hisz a szükségét és bajt mindnyájan érezzük, bármily nyelven imádkozunk is, de azért nem támadunk neki az országunk. Szomorú tan volna, ha a hazát csak akkor szeretnők, amikor jó dolgunk van, különben pedig ellenségei közé szegődnők. A hazafiúi aggodalom iratva velünk a följajdulást, mintegy föl hívja Schwickert és társait, hogy segítsenek azok eloltani a tüzet, akik élesztették, csinálták. Még nem késő beállni a jó polgárok közé és vállvetve szanálni a multakat és a békét s harmoniát megteremteni. A szász képviselőktől függ véget vetni az egyenetlenkedésnek és közös erővel dolgozni a haza javára.“

* * *

Ezt a választ adta a „Budapesti Napló“ Schwicker H. nyilatkozatára. Közlük azt, valamint az összes a tárgyban megjelent nyilatkozatokat egész terjedelmükben azért, mert ha valakit, úgy minket brassóiakat érdekel elsősorban ez az eset és kíváncsok, hogy a történetek és annak folyamatai felől való tárgyilagos véleményalkotás czéljából ezeket a nyilatkozatokat ismerjük.

A mi véleményünk meglehetősen eltér a fővárosi lapok véleményétől. Mert elsősorban is Obert Ferenczre vonatkozólag azt gondoljuk, hogy őt ez alkalommal hiába bántalmazták a lapok és az öreg ur valószínűleg úgy került a megleckéztettek közé, mint Pilátus a kredőba, mert az a felköszöntő, a melyet ő Eisenachban mondott, igazán nem tartalmaz semmi olyat, a miért megérdemelne, hogy őt az általunk ismertett vörig sértő kifejezésekkel illessék. Obert ugyanis felköszöntőjében hangsúlyozta a szászoknak a magyar állam iránt való hűségét; de egyszerűen kijelentette, hogy a szászok soha nem szűnő hűséggel fognak ragaszkodni a német néphez is és nem engedik, hogy bárki a német néppel való kölcsönös benső összeköttetéseknek fenntartásában őket akadályozza. Poharat a németeknek az erdélyi szászok iránt táplált rokonszenvére emelte. Hát az ilyen beszédektől se mi szegényebbek, se a németek gazdagabbak nem lesznek. Igaz, hogy az a beszéd nem tanuskodik valami nagy szeretetről a magyarok iránt, de az is igaz, hogy Obert F. a németek iránt táplált és Eisenachban hangoztatott rokonszenvének tettekre való felváltására a magyar állam iránti hűség rovására soha sem fog vállalkozni. Hanem hát persze a fővárosi lapok azt nem tudják, hogy az öreg urnak a kijelentéseit nem kell olyan szörnyű tragikus módon felfogni.

A mi Schwickert, Steinackert, Korodit és Lurtzot illeti, a rájuk vonatkozó kifejezések és állítások is határozottan tulzottak. A ki ezeket az urakat nemcsak a távolból, hanem közelből is ismeri, az soha sem fogja senkinek sem elhinni azt, hogy ők „hazaáruló összeesküvésben“ még csak álmukban is részt vettek volna. Nem is úgy néznek ki. Hogy bácskai bankok alakításában és az ottani német lapok létesítésében ludasok, az több, mint valószínű, de — mondjuk csak úgy, a hogy van — formailag azért sem lehet őket megtámadni. Ha pedig e bankok és lapok tulmennek működésükben azon a határon, a melyet a törvény előír, hát ott van a bíróság, torolja meg, szigorúan, kegyetlenül a visszaéléseket, a mint megtorolta Kramer Alvin izgatásait. A magyar sajtónak mindenesetre kötelessége a nemzetiségi mozgalmakat figyelemmel kísérni és a nemzet halás legyen érte ha ezt teszi: azonban erkölcsi kivégzésre ne vállalkozzék, ha bizonyítékai nincsenek. Sajnos, a jelen esetben is meglehetősen hiányosok a bizonyítékok és bizony szerencsése lesz a „Budapesti Napló“-nak, ennek a különben kiváló lapnak, a mely ez esettől eltekintve mindig nagyon tárgyilagos és tapintatos szokott lenni a nemzetiségekről való véleményében, ha sértetlenül állja ki az ellene indított sajtópert. Mindenesetre újabb adat azonban ez az eset is azon

állításunk javára, hogy különösen nemzetiségi kérdésben ezakis teljesen megbízható információk alapján volna szabad írni azoknak a lapoknak, a melyek igazán közelebb akarják vinni e kérdést a megoldáshoz.

Támadás Nádassy ellen.

Brassó, jun. 12.

A „Magyar Szó“ budapesti politikai napilap június 10-iki számának irodalom és művészeti rovatában „A színművészet Erdélyben“ czímmel megjelent hosszabb közleményben a következőket olvastuk:

„Csak nem régen volt alkalmunk megemlékezni a brassói színészet esdjéről. Az a közönség, mely éveken át lelkes pártfogója volt az ottjárt magyar társulatoknak (?) az idén nem jár színházba. Elfördült Nádassy rosszul szervezett társulatától, hogy ez a vidék legjobb nyári állomásáról másfelé kénytelen vándorolni. A közönség rokonszenvtelensége nem csodálható. Hiszen mikor a Petőfi-társaság Brassóban volt, tiszteletükre Bartók Lajos „Thurán Anna“ drámáját adták elő tanulatlanul, rosszul, úgy, hogy a jelenvolt szerző alig ismert munkájára. Így kompromittálták egy fővárosi irodalmi társaság előtt a magyar színészetet Brassóban, a szász nemzetiségi városban.“

Az egyre ismétlődő esetek hozzá szoktattak ugyan már minket ahhoz, hogy a fővárosi lapokban a brassói tudósító urak felületességéből, vagy rosszakaratából a legtorzabb dolgokat olvassuk s mégis meglepett bennünket ez a kirohanás, mely teljes mértékben magán viseli a személyeskedő elfogultság rosszindulatának jellegét. Az igazság érdekében kötelességünknek tartottuk azonnal sikra szállani e támadással szemben, mely Nádassyt sújtja anélkül, hogy ő erre részolgált volna.

Bárki sugalmazta is a „Magyar Szó“ idézett közleményét, alaptalanul és igaztalanul tette. Nem tudjuk ugyan, hogy ki lehetett az, aki rosszakaratu, téves adatokat nyújtott a Magyar Szó-nak, de hogy az illetőt rosszhiszemű személyeskedés vezethette, annyi bizonyos. S ha egyszer valakit elfogultság irányít, akár jó, akár rossz irányban, akkor annak véleménynyilvánításával s az abban megnyilvánuló igazsággal vagy igazságtalansággal már eleve tisztában lehetünk. Nincs annak semmi értéke, messze esett az az igazságtól, a tárgyilagosságtól.

Igy áll a dolog a „Magyar Szó“ cikkének sugalmazójával is.

De tekintsük csak a részleteket.

A „Magyar Szó“ cikkének sugalmazója már mindjárt a kirohanás elején beleesett a valótlanság kátyujába, mert az, hogy a brassói közönség „éveken át lelkes pártfogója volt az ottjárt magyar társulatoknak“ üres frázis s a valóban egyáltalán meg nem felelő állítás. Brassóban a magyar színészetre bizony-bizony rossz idők jártak, egész addig, amíg a „Brassói Nemzeti Szövetség“ nem vette kezébe a színészet ügyét s existenciát nem biztosított a pécsi szintársulatnak először 4 évvel ezelőtt, s azóta minden évben. Tessék csak megkérdezni az „itt járt magyar társulatok“ igazgatóit, Deák Pétert, Bokodyt, Hajdút, Egri stb.-t, hogy milyen lelkesen pártfogolta őket a brassói közönség. Elszomorító feleleteket fognak nyerni, mert szegény bár, de igaz, hogy valamennyi elszegényedett, tönkre ment Brassóban. A pécsi szintársulat volt az első, mely Brassóban biztos állomást talált.

Abban azonban már igaza van a „Magyar Szó“ sugalmazójának, hogy az ideai színiidény némi deficittel végződött, de ennek oka nem a Nádassy társulatában, vagy műsorában keresendő, hanem egyéb körülményekben, az általános pénztelenségben ép úgy, mint egyes urak aknamunkájában, kik hamis ambíciójuk ágaskodásának alárendelték a magyar színészet

kérdését, s míg nyíltan a színészet barátjainak mutatták magukat, alattomban egyre Nádassy és társulata, s így a brassói magyar színészet ellen agitáltak. Nádassy társulata kitűnő erőkből áll, s szervezettsége ellen sem merülhet föl kifogás. A színházlátogató közönség meg is volt elégedve Nádassyékkal, s csak egy-két embernek ha volt némi kifogása a jársulat ellen s ezeknek sem a szervezettség, vagy a művészi nivó, hanem a nagyké-püsködés szempontjaiból. Minden előadás jó volt, a mit Nádassyék nálunk produkáltak. A műsor élvezetes és változatos volt, s így csak a rosszakarat teheti a közönség egyrésztének rokonszenvtelenségéért Nádassyt és színészeit felelőssé.

A mi pedig a Petőfi-Társaság tiszteletére rendezett diszeloádást illeti, a „Magyar Szó” sugalmazója megint valótlanul állít, mert ez a diszeloádás, melyen Herczeg, Rákosi Viktor és Bartók egy-egy darabjának egy-egy felvonását adták elő, minden tekintetben jó és kifogástalan volt s ezt maguk a jelenvolt szerzők és irodalmi vendégek is megerősíthetik, mert elragadtatással beszéltek a szép előadásról s lelkesen tapsoltak a szereplőknek s nem tehetjük föl róluk, hogy Budapesten ennek éppen az ellenkezőjét állították volna.

Ezek a tények, ez a valóság, s ha a „Magyar Szó” sugalmazója igazságos akart volna lenni, maga is ezt kellett volna hogy megírassa. Hogy ezt nem tette, ez csak azt bizonyítja, hogy ténykedésében személyes gyűlölködés, harag vezette; aki pedig haragszik, annak nincs igaza!

(e)

HIREK.

Brassó, jun. 12.

— **Személyi hír.** Banovits Kajetán min. tanácsos, az államvasutak gépészeti főosztályának igazgatója hivatalos vizsgálat céljából a napokban városunkba érkezik.

— **Új bérlet.** A bérletgyűjtés a „Brassói Nemzeti Szövetség” által kibocsátott iven a jövő színidényre megkezdődvén, tisztelettel felkéretnek azok a régi bérlet, a kik eddigi helyeiket megtartani akarják, hogy erre vonatkozó elhatározásukat a „Brassói Lapok” nyomdájában f. hó 20-ig bejelenteni sziveskedjenek. Miután előfordult, hogy egyesek a bérletgyűjtés kezdetekor a jó helyeket lefoglalták és azt egész éven át lefoglalva tartották a nélkül, hogy a jegyzett bérletösszegeből bármily csekély részletet is lefizettek volna, sőt a színidény megkezdésekor a helyeikről lemondtak, nehogy ily módon valóban bérlet szándékozzók részére jó helyek hozzáférhetetlenné váljanak, a jelen bérletgyűjtés alkalmával csak olyan színpártolók jegyeztek be bérletkül, a kik a jegyzendő összeg egy tized részét, vagyis az első részletet azonnal az aláíráskor lefizetik. A lefizetendő összeget elfogadja a „Brassói Lapok” nyomdája.

— **Estély a „Magyar Ház” javára.** A brassói felső kereskedelmi iskola felső osztályát végzett lelkes ifjai szép és nemes dologra vállalkoztak, mikor a vasárnap esti táncestély rendezésére határozták el magukat, hogy ők is hozzájárulhassanak a „Magyar Ház” felépítéséhez. Hazafias lelkesedés s a magyar ifjúságot jellemző nemzeti rajongás vezette a derék ifjakat elhatározásukban, mely előtt mindenkinek tisztelettel kell meghajolnia, és a melylyel szemben a brassói magyarságnak oda kell hatnia, hogy a vállalkozást szép és fényes siker koronázhassa. Meg vagyunk győződve a felől, hogy vasárnap este Brassó magyarságának színe-java ott lesz a kereskedelmi végzett ifjak hazafias célú szolgáló estélyén.

— **Vizsga.** A „Brassói Magyar Kereskedelmi Testület” által fenntartott iskola jun. hó 15-én (vasárnap) reggel 8 órakor tartja ez évi évvizsga vizsgáit az állami fiúiskolában (Csizmadia-utca).

— **A brassói magyar dalárda** tegnap este tartott választmányi ülésén tekintettel arra, hogy a legnépszerűbb tagjai július hóban nem vehetnek részt egy nagyobb utazásban, elhatározta, hogy a hőmezővár-sárhelyi dalárda látogatását nem viszonozza. A dalárda július hó 5-én tartandó nyári mulatságára vonatkozó kisebb intézkedések után a választmányi ülés véget ért.

— **Lelkészek sajtópere.** Keddi számunkban említettük, hogy azon cikkeknek, a mely február 1-én a Pesti Hírlapban megjelent és a mely miatt a hét-falusi lelkesek sajtópert indítottak a Pesti Hírlap ellen, miután sértőnek találták magukra nézve azon kifejezéseket: „a csángók lelkeszei, az evangélikus papok kíméletlen harcot folytatnak egymással ellen a népét jó erkölcsök követezése helyett lelkeszei ellenizgatják,” értesülésünk szerint valami Halász nevű ur a szerzője, a kiről részletesebb információink nincsenek. Egy ma reggel érkezett táviratunk szerint ezt a cikket „Halász Gyula reáliskolai tanár írta.”

— **Kedves ajándék.** A „Színházi Ujság” visszamaradt számaiból egynéhány teljes példányt állított össze a kiadóhivatal, a melyek példányonként 1 kor. 20 fillért kaphatók a „Brassói Lapok” nyomdájában. Lupi bácsi „Színházi Ujság”-a fiataloknak s öregeknek egyaránt kedves olvasmányul szolgálhat. Ötvenöt színházi apróság van benne, a melyek egytől-egyig eredetiek és telve vannak humoros, nevetető részletekkel. A „Színházi Ujság”-ban egy sor sincs, a mely a jóízűt sértene, azért a gyermekek kezébe is bátran odaadható. — A ki tehát ismerősét valami kedves ajándékkal akarja meglepni, az alkalmasabb, kedvesebb s olcsóbb dolgot nem választhat, mint Lupi bácsi „Színházi Ujság”-nak egy teljes példányát. A „Brassói Lapok” nyomdája díszes és olcsó bekötési táblákról is gondoskodik. Olyan példányok, amelyekből egy-két szám hiányzik, 60 fillért kaphatók.

— **Huszonöt éves jubileum.** Szép ünnepély keretében ülte meg tegnap főispánágának 25 éves évfordulóját Pótsa József v. b. t. t. A vármegye tisztikara s a köz-igazgatási bizottság tagjai a tegnapi közgyűlésen adtak kifejezést üdvözlőváltaknak. A vármegye nevében Vajna Miklós főjegyző üdvözölte a főispánt, míg a törv. bizottsági tagok jókívánságait Ujvárossy József, kir. tanácsos tolmácsolta. A nagyszámban jelenlévő testületek, egyesületek nevében Szent-Iványi Miklós tartott üdvözlő szónoklatot. Déiben a városi díszteremben ünnepi lakoma volt, melyen mintegy 250-en vettek részt. Este a nőegylet — mint díszelnökének — műsoros estélyt rendezett Pótsa tiszteletére.

— **Halálozás.** Szóts Boldizsár kereskedő, életének 67-ik évében, f. hó 10-én Zágomban elhunyt. Temetése ma d. u. 2 órakor volt. Az elhunytban János Lajos állami iskolai igazgató apósát gyászolja.

— **Új magyar lap Segesvárt.** Miután a Nagy-Küküllő cz. magyar nyelvű heti lap az utóbbi időben nagyon is kikelt a szászok ellen — Somogyi István alispán védnöksége alatt új magyar lapot szándékoznak indítani, melynek főszerkesztője Balázs Imre ev. ref. lelkész, főmunkatársa pedig Benedek Mihály isk. igazgató leendő.

— **A kisküküllői itéletidő.** Óriási tyuktozás nagyságu jégverés tette tönkre Sövényházát és vidékét. A kárt levélben adják tudtul, mert a távirda össze-vissza szakadozott, az oszlopok kidőltek. A házak minden zsindelyfedele össze van zúzva, sok embert a mezőn megsebesített, a sertéseket és szárnyasokat, a miket ért, agyonütötte.

— **A kolozsvári zászló a Házban.** A képviselőház tegnapi ülésén Széll Kálmán

miniszterelnök válaszolt Nessi Pál amaz interpellációjára, melyet a kolozsvári 51. házi ezred felszentelendő zászlója ügyében hozza intézett. A miniszterelnök azt felelte az interpellációra, hogy a zászló címerei tényleg nem felelnek meg a magyar közjónak, de ennek kérdése még a multból maradt fenn és ezt szenvedélylyel tárgyalni nem szabad. Azon lesz, hogy a címerkérdést mielőbb megoldja. Nessi Pál és Széll Kálmán felszólalásai után a Ház a választ tudomásul vette.

— **Erdély gazdasági erősítése.** A földmívelésügyi miniszter több kiscgazda részére 35000 komlódugványt osztatott szét az erdélyi újabb állami telepítéseken, Fehéregyházán és Bunban minden telepes egy fél hold, komlót is kap készen beültetésre.

× **Tüzmentes** pénzszerények gyári árainak Grünwald Albertnél.

Táviratok.

A képviselőház ülése.

Budapest, június 12. A képviselőházban Lukács László és Darányi Ignác miniszterek válaszoltak a hozzájuk intézett interpellációkra.

Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter Bedőházy interpellációjára válaszolva, kijelentette a székely vasutak ügyében, hogy a vasútépítés fokozatosan halad előre.

Ezután Láng Lajos még több interpellációra válaszolt.

Érdekes incidens történt a villamos társulat ügyében tett interpellációra adott válasznál.

Láng Lajos miniszter azon válaszáat, hogy a szerencsétlenségek évről-évre csökkennek,

Rátkay László nem veszi tudomásul, mert a mentőkészülékek hiányoznak a villamos kocsiknál.

Láng Lajos viszonzválasza után szavazást kérnek, a mi megtörténik.

Az ellenzék azt vitatja, hogy részükön a többség s ezalatt az erős esengetésre a képviselők betódulnak, Láng Lajos válaszáat 69 szavazattal 45 ellenében elfogadták.

Pichler és Rakovszky az ellen tiltakoztak.

Apponyi Albert gr. védelmébe vette az eljárást.

Öngyilkos ezredes.

Bécs, jun. 12. Igali Igálfy ezredes a helyőrségi kórházban agyonlőtte magát. Az öngyilkossá lett ezredes a hadseregben nagyon szimpatikus egyén volt.

Egy milliomos bankár halála.

Köln, jun. 12. Bleichröder milliomos bankár automobilja összeütközött egy kocsiával. Bleichröder az automobilról leesett s rögtön meghalt.

Nyílt-tér.)*

Orient szálloda.

Csütörtök, június 12-étől kezdve

Burháboru

Pillanatfelvételek a Spionscopi stb.

harcjelenetekről.

Mind eredeti felvételek.

Nyitva mindennap (vasár- és ünnepnapokon is) d. e. 10-12 és d. u. 2-10 óráig.

Belépti díj: felnőtteknek 60 fillér, diákok, katonák örmestertől lefelé és gyermekek 30 fill.

Kiváló tisztelettel

a Photo-Plasticon és Mutoscop vállalat IGAZGATÓSÁGA.

*) Ezen rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Szám 1426—1902.

Hirdetmény.

Alulírott községi előjáróság által közhirrre tétetik miszerint Tatrang község vadászati joga 1902. évi július hó 5-én d. e. 10 órakor Tatrang község házában nyilvános árverés útján hasznbérbe fog adni 6 egymásután következő évre, vagyis 1902. évi augusztus hó 1-től 1908. évi július 31-ig terjedő időre.

A vadász-terület úgy Tatrang mint Zajzon község határában van, a melynek összes területe 8512 hold 815 □öl.

Kikiáltási ár 30 korona.

A kikiáltási ár 10% kitevő bántpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatók az árverezési határnap d. e. 9 órájáig.

Az árverezési feltételek a községi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Tatragon, 1902. évi június hó 3-án.

Csorja Lázár,
jegyző.

(489—2)

Dinka Mihály,
bíró.

261 v. szhoz.

Hirdetmény.

Brassó vármegye közigazgatási bizottsága, illetve alispánja az 1902. évi június hó 9-én kelt 465/47 807 számú rendeletével mint I-ső vállalati csoportot a Zajzon-bodzávámi törvényhatósági közut 13.000—21.937 kilométer szakaszának kiépítését 63268 kor. 39 fill., mint II-ik vállalati csoportot a Bácsfalu-ósánczi törvényhatósági közut 7—8 km. szakaszán levő meredek utrészeknek áthelyezéssel leendő szabályozását és az ugyanott levő 23 sz. gacsinpatakhid felszerkeztetésének megújítását, valamint a hidnak s a csatlakozó utrészek felemelését 10563 kor. 54 fill. s végül mint III-ik vállalati csoportot a Botfalu földvári törvényhatósági közut 4—5 km. szakaszán levő 7 sz. Homoródpatak-hid helyreállítását 2278 kor. 78 fill. költségösszeg erejéig engedélyezte.

A fennemlített munkák kivitelének biztosítása céljából az 1902. évi június hó 28-ik napjának d. e. 10 órájára a brassói m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlatokat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-
val inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokhoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bántpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Megjegyeztetik azonban, hogy a Zajzon-bodzávámi közut szakaszon szükséges 42 darab műtárgy kiépítésére, eltérőleg az előirányzattól, tervek csatolása mellett oly alternatív ajánlatok is tehetők, hogy a hidak és átereszek az egyes előírt-költségvetések végén körülírt feltételek betartásával, portland-cement betonból épülhessenek fel.

Ezen utépitésre nézve beérkezendő ajánlatok közül azon ajánlat fog elfogadhatni, melynek alapján, különös tekintettel a műtárgyak megajánlott kivitelére, a munkálatok leggazdaságosabban lesznek végrehajthatók.

Az ajánlatok minden egyes vállalati csoportra csak külön-külön tehetők.

Kelt Brassóban, 1902. évi június hó 10-én.

(490—3)

Brassómegeyei m. k. építészeti hivatal.

Magyar kir. államvasutak
74935—902. számhoz.

Mérsékelt áru menetértéjegyek kiadása Turinba a nemzetközi iparművészeti kiállítás alkalmából.

A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a Turinba f. évi május hó 10-től november hó 15-ig rendezett nemzetközi iparművészeti kiállítás alkalmából ezen kiállítás meglátogatására a magyar iparművészeti társulat tagjai részére a kiállítás tartama alatt havonként egyszer és pedig június hó 25-én, július hó 30-án, augusztus hó 3-án, szeptember hó 7-én és október hó 1-én Budapestről-Fiume-Velence-Milanon át Turinba mérsékelt áru menetértéjegyek adandók ki.

A menetértéjegyek Turinban három napi teljes ellátás, a kiállítás háromszori megtekintésére és a városban tartózkodás idejére kalauz igénybevételeire jogosítanak.

Ezen jegyek Olaszországban 15 napig, Magyarországon pedig Velenczéig és onnan vissza 30 napig érvényesek.

Budapestről az indulás említett napokon akár reggel vagy délután induló gyorsvonattal, Fiuméből a következő nappali hajóval, Velenczéből pedig az aznapi esti vonattal történik, míg a visszatéréshez bármely tetszés szerinti vonat illetve hajó választható a jegy érvényességi idején belül.

Az utazás jövetkor Olaszország területén Velenczén kívül még két szer. a magyar kir. államvasutakon azonban csupán Fiumében szakítható meg.

Ezen menetértéjegyek a magyar kir. államvasutak I. sz. városi menetjegyi irodájában (Hálókocsitársaság Hungária szálló) és II. sz. városi menetjegyi irodájában (Cook-iroda Vigadó tér 1) az I. osztályra 175.50, a II. osztályra pedig 140.90 korona áron nyolcz napi előzetes bejelentés után tagsági jegy felmutatása mellett kaphatók.

Budapest, 1902. június 4.

Az igazgatóság.

Utánnymás nem díjaztatik.

Laptulajdonos Trattner II Nyomatja a Brassói Lapok nyomdájában.

A világforgalomban lévő szénsavas ásványvizek között a „Giesse hūbli viznek egyetlen hasonlósága”

BODOKI

„Matild-Forrás”

rendkívül szénsavdús és lelkiismeretes pontossággal kezelt, páratlanul tiszta égvényes-savanyuvíz.

ELSŐRANGU BORVIZ

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb nem is képzelhető.

A jó és tiszta bornak megbecsülhetlen felismeretével!

Emésztési és vizeleési nehézségekben, gyomor-, vese-, hólyag- és aranyeres bántalmakban, valamint a légzőszervek hurutos bántalmaiban szenvedők, országszerte áldják e kitűnő természeti kincs rendes használatát.

Mindig friss töltésben kapható:

BRASSÓBAN, Czérna-utca 6 szám a. (a „Schwarzburg vendéglő” átellenében) lévő raktáromban, a fűszerkereskedésekben és a vendéglőkben.

GYÖRGY JÓZSEF forrásvállalata
Sepsi-Bodok. — (Háromszékmegye.)

Szám 872—902.

Hirdetmény.

Vasárnap délután 3 órakor, azaz f. év és hó 15-én Keresztényfalva község irodájában a Vidombák patak medréből kavic
vics kiemelés — a község belsőségében — nyilvános árverés útján átadatik.

A kiemelendő kavics mennyisége körülbelül 3000 m³ tesz ki. Az árverezési feltételek a rendes hivatalos órák alatt Keresztényfalva község előjáróságánál betekintethetők.

Keresztényfalva, 1902. június hó 9-én.

491—2

A községi előjáróság.

Magyar kir. államvasutak
72097—902. C. I. szám.

HIRDETMEY.

Nustar kitérőnek a kocsirakományi teheráruforgalomra való megnyitása.

A dälja-bródi vonalon Brsadin és Vinkovci állomások között az előbbtől 4, az utóbbtól 6 kilométernyi távolságra fekvő Nustar nevű kitérő a kocsirakományi teheráruk fel- és leadására be fog rendeztetni.

Ezen kitérőre vagy kitérőről gyors és darabáruk, élő állatok és oly küldemények, melyeknek be- vagy kirakásához külön berendezések vagy segédeszközök igényeltetnek, nem szállíthatók; a fentiek értelmében szállítható kocsirakományi teheráruk be- és kirakására nézve pedig a magyar kir. államvasutak vonalain érvényes helyi áru díjszabás (II. rész) VI. fejezete B) szakaszának „Megszorítás” című rovatában e 2. pont alatt foglalt határozmányok mérvadók.

A Nustar kitérőn kezelendő áruk berakásához szükséges kocsik megrendelése valamint az áruk szabályszerű feladása és kiváltása Vinkovci állomáson eszközöndő.

A szóban levő kitérőről szállítandó vagy oda rendelt kocsirakományi teheráruk után a szállítási díj a magy. kir. államvasutak vonatait illetőleg az ezen vonalakon érvényes helyi árudíjszabásban (II. rész) a díjszámítás tekintetében megállapított általános határozmányok mérvadása szerint ezen kitérő közvetlen kilométer távolságainak alapul vételével számítatik.

A díjszámítás alapjául veendő kilométer távolságok akként állapíttatnak meg, hogy a däljai irányban történő szállításánál a m. kir. államvasutak kilométer mutatójában Brsadin állomásra megszabott kilométer távolságokhoz 4 kilométer, a bródi illetve indiai irányban való szállításánál pedig a Vinkovci állomásra kitüntetett távolságokhoz 6 kilométer hozzászámíttatik. Az ekként nyert közvetlen távolságok után az említett helyi díjszabásban foglalt díjszámítási táblázatok megfelelő díjtételei alkalmaztatnak.

Egyrészt Nustar kitérő, másrészt az összes Budapest balparti és környéki pályaudvarok valamint Rákos rendező p. u. között a távolság egységesen 299 kilométerben állapíttatott meg.

Az ezen kitérőnek Budapest-Angyalföld helyhen és átmenetileg a Budapest-Esztergom-füzitői h. é. vasut állomásaira vagy viszont) továbbá Budapest-Lipótváros, Budapest-nyugoti p. u. és Rákos rendező p. u. valamint Buda-Császárfürdő-kitérő, Ó-Buda és Ó-Buda filatorigát állomásokkal való forgalmában pedig a fentti 299 kilométernyi távolságra eső díjtétele 100 kg-ig 10 fillérrel felemelve nyerne alkalmazást.

Egyrészt Nustar kitérő, másrészt a vele szomszédos Brsadin illetve Vinkovci állomás (helyben) közötti forgalomban a díjszámítási láblázatok 1—10 kilométerre eső díjtételek számítatnak.

Budapest, 1902. május havában.

Az igazgatóság.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

8834—902 szám.

Hirdetmény.

A hivatalsszolgák, erdőőrök, jövedéki alkalmazottak és sinlők részére szükséges téli ruházat szállításának kiadása céljából f. é. július hó 3-án délelőtt 10 órakor a városi gazdasági hivatalban írásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Erről vállalkozni óhajtok azon hozzáadással értesítettnek, hogy a szállítandó téli ruhák jegyzéke, az anyag (kelme) minták valamint az ajánlati és szállítási feltételek az ajánlati tárgyalás napjáig a városi gazdasági hivatalban bárki által megtekinthetők.

Brassó, 1902. évi június 5-én.

A városi tanács.

Tajma Gábor